

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّمَا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴾

سورة التوبة 18

قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

« مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَبْتَغِي بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي الْجَنَّةِ »

مسلم، كتاب المساجد، 533

Aziz Müslümanlar!

Namaz dinin direğidir. Kulun Rabbi ile arasındaki en sağlam bağ namazla oluşur. Ferdî olarak da kılınabilen namaz, cemaatle kılındığında toplumsal bir ibadete dönüşür. Camiler Allah'ın evleri, cemaat ise o evleri diri tutan mümin topluluktur. Resûlullah (s.a.v.) cemaati övmüş ve cemaat olmayı teşvik etmiş, cemaatten ayrı düşenleri de uyararak; *“Allah'ın rahmeti cemaatle beraberdir. Kim cemaatten ayrılırsa ateşten bir pay alır.”*¹ buyurmuştur.

Kıymetli Müminler!

Efendimiz (s.a.v.) namazı asla ertelemeyiz, cemaatle kılmayı ihmal etmezdi. Mescide gelir, ashabıyla birlikte saf tutar, namazlarını hep cemaatle ederdi. Sahabe-i kiram da bu sünneti yaşatmakta büyük bir hassasiyet gösterirdi. Onlar için cami hayatın merkeziydi. Bir vakti kaçırmak gönüllerine dert olurdu. Abdullah b. Mes'ûd (r.a.) bir defasında *“Ben Resûlullah (s.a.v.) zamanında cemaate devam ederken, ancak münafık olduğu bilinen kimsenin camiye gelmediğini gördüm.”*² demiştir.

Değerli Müslümanlar!

Camiler sadece ibadet mekânları değil; iman, ilim, kültür ve kardeşlik merkezleridir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Medine'ye hicret ettiğinde ilk işi Mescid-i Nebevî'yi inşa etmek olmuştur. O mescit sadece namaz yeri değil, aynı zamanda eğitim, şûra, yardımlaşma ve kardeşlik merkezidir. **“Allah'ın mescitlerini, Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayan kimseler imar eder.”**³ Resûlullah (s.a.v.) de *“Kim Allah için bir mescit inşa ederse, Allah da ona cennette bir köşk inşa eder.”*⁴ buyurmuştur. Dolayısıyla camilerin inşası, imarı, korunması, açık tutulması, ilim ve ibadetle ihya edilmesi en büyük sadakalardandır.

Aziz Kardeşlerim!

Namazları cemaatle kılmanın sayısız hikmeti vardır. Cemaatle namaz kalpleri birleştirir, kardeşliği güçlendirir. Aynı safta zenginle fakir, gençle yaşlı, amirle işçi yan yana gelir; eşitlik yaşanır. Cemaat birlik ve beraberlik demektir. Birlikte saf tutan müminler toplumda da dayanışmanın, adaletin ve huzurun temellerini atar. Cemaatle namaz aynı zamanda disiplin ve düzen demektir. Vakitlere riayet etmek hayatımıza ölçü ve istikrar kazandırır. Cemaate yönelen kişi hem Rabbine hem kendine ve kardeşlerine karşı sorumluluk bilincini canlı tutar.

Kıymetli Cemaat!

Namazı cemaatle kılmak imanın tezahürüdür. Ancak günümüzde birçok Müslüman meşru bir mazereti olmadan camiden uzak kalmakta, vakit namazlarını sürekli ertelemekte ve maalesef bunları alışkanlık hâline getirmektedir. Oysa Resûlullah (s.a.v.) münafıkların en ağır alametlerinden birinin cemaate gelmemek olduğunu haber vermiştir.⁵ Kur'an-ı Kerim'de bu hâl, münafıkların namaza çağırıldıklarında üşenerek kalkmaları şeklinde tasvir edilmektedir.⁶ Toplantılar, işler, randevular namazdan daha öncelikli değildir. Bir mümin ezan okunduğunda çağrıya kulak vermeli, dünyevi meşguliyetleri bir yana bırakıp Rabbine yönelmelidir.

Aziz Müminler!

Unutmayalım ki cami, imamı ve cemaatiyle vardır. İmamsız cami yön­süz, cemaatsiz cami ise ruhsuzdur. Cami, içinde cemaat olmadığında taş ve betondan ibarettir; cemaatle ise imanla nefes alan ve hayat veren bir mekândır. Öyleyse vakit namazlarını camide cemaatle kılmaya gayret edelim. Çocuklarımızı camiyle tanıştıralım, onları cemaat ruhuyla büyütelim.

Kardeşlerim!

Geliniz, cemaatle namaz kılma bilincimizi yeniden ihya edelim. Allah'ım! Bizleri namazlarını cemaatle eda eden kullarından eyle. Camilerimizi boş bırakma, içlerini müminlerle doldur. Kalplerimizi camilere bağla. Evlatlarımızı namazla, cemaatle, camiyle dost eyle. Amin.

¹ Tirmizî, Fiten, 7

² Müslim, Mesâcid, 49

³ Tevbe suresi, 9:18

⁴ Buhârî, Salât, 65; Müslim, Mesâcid, 24

⁵ Buhârî, Ezan, 30

⁶ Nisâ suresi, 4:142